

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 9Pc/5/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5318200472
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Krišťáková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2019:5318200472.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Čadca sudkyňou JUDr. Ľubomírou Krišťákovou v právnej veci navrhovateľa V. W. A., nar. X. X. XXXX, bytom V. T. Š. XXXX/XX, XXX XX Č. proti plnoletému synovi F. A., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom XXX XX K.B. N. K. XXX/X, o zrušenie vyživovacej povinnosti, takto

rozhodol:

I. Návrh navrhovateľa **z a m i e t a .**

II. Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Návrhom, ktorý bol Okresnému súdu Čadca doručený dňa 15. 2. 2018, sa navrhovateľ domáha zrušenia vyživovacej povinnosti voči plnoletému synovi, ktorá mu bola určená rozsudkom Krajského súdu Žilina sp. zn. 8CoP/78/2004 zo dňa 9. 9. 2004 s účinnosťou od 1. 7. 2017, ako aj vrátenia spotrebovaného výživného odo dňa zrušenia vyživovacej povinnosti. Navrhovateľ návrh odôvodnil tým, že so synom nemá žiadny kontakt. Súd po rozvoze zveril syna do výchovy a starostlivosti matky, ktorá mu bránila v kontakte so synom. Z tohto dôvodu podal návrh na určenie styku. Súd rozhodol, že sa so synom môže stretávať jedenkrát za 2 týždne na 2 hodiny za prítomnosti matky. Počas týchto stretnutí sa ho syn bál, keďže dlhšiu dobu neboli v kontakte a pravdepodobne ho matka ním strašila. Matka mu počas stretnutí nadávala, robila všetko preto, aby bol syn počas stretnutí vystresovaný. Sama mu povedala, že sa postará, aby syn nevedel, kto je jeho otec. Nakoniec na tieto stretnutia so synom rezignoval. Plánoval, že keď syn bude starší, pokúsi sa so synom stretávať. Priebežne sa o synovi informoval prostredníctvom známych, ktorí ho poznali. V čase, keď navštevoval základnú školu, sa zaujímal u učiteľov o jeho prospech, po dovŕšení synovej plnoletosti sa snažil so synom skontaktovať, ale odmietal s ním akýkoľvek kontakt. V roku 2017 syn ukončil štúdium na strednej škole, kde sa vyučil za mäsiara. Predpokladal, že syn nebude pokračovať v štúdiu vzhľadom na skutočnosť, že študoval strednú školu bez maturity. Syn mu odmietol poskytnúť akékoľvek informácie o sebe a nekomunikoval s ním. Z tohto dôvodu prestal platiť výživné na syna od predpokladaného dátumu ukončenia synovho štúdia. Získaním výučného listu predpokladal, že syn ukončil prípravu na povolanie a bude sa samostatne živiť. Plánoval následne podať návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti. Návrh nepodal z dôvodu úrazu, následkom ktorého nebol schopný návrh spísať a podať. V novembri 2017 obdržal upovedomenie o začatí exekúcie na nezaplatené výživné na syna. Keďže nemal žiadne informácie, či sa syn ďalej pripravuje na budúce povolanie, požiadal ho listom zo dňa 19. 10. 2017 o stretnutie, aby sa o ňom dozvedel viac informácií a navzájom sa spoznali. Keďže na list nereagoval, syna navštívil v mieste bydliska. Okrem informácií o skutočnosti, že študuje denné štúdium na Združenej strednej odbornej škole drevárskej v Krásne nad Kysucou, sa s ním nechcel syn rozprávať. Jeho návrhy na občasnú stretnutia odmietol. Žiadosť, aby mu oznámil telefónne číslo, na ktoré ho môže kontaktovať, syn odmietol. Snažil sa synovi vysvetliť dôvody, pre ktoré v kontakte neboli, keď bol malý, avšak bezúspešne. Celá návšteva sa uskutočnila pred dverami rodinného domu, v ktorom syn býva, do domu ho syn nepozval, návrh, aby sa porozprávali v reštaurácií,

odmietol. Listom zo dňa 12. 1. 2018 urobil ďalší pokus o nadviazanie vzťahu so synom, kde ho požiadal o stretnutie. Na uvedený list syn do dnešného dňa nereagoval. Jediný záujem prejavuje o poberanie výživného. Pokiaľ má záujem naďalej výživné poberať, mohol ho aspoň informovať o skutočnosti, že pokračuje v štúdiu, miesto toho syn podal návrh na exekúciu, čím mu spôsobil zbytočné finančné výdavky na trovy exekúcie. Syna sa pýtal, z akého dôvodu ho pred podaním exekúcie nekontaktoval a neoznámil mu, že pokračuje v štúdiu a chce od neho poberať výživné, ale miesto toho mu spôsobil výdavky na exekúciu, na čo mu syn odvetil, že ho to vôbec nemrzí a že je spokojný, že zaplatí viac. Navrhovateľ má za to, že takéto správanie syna je v rozpore s § 43 ods. 2 prvá veta Zákona o rodine. Má za to, že platenie výživného plnoletému synovi, ktorý žiadnym spôsobom neprejavuje záujem o otca a porušuje právne normy zakotvené v ustanoveniach zákona je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 75 ods. 2 Zákona o rodine. Navrhovateľ poukázal na rozsudok Okresného súdu Brezno, č. k. 8P/283/2011-89 zo dňa 10. 7. 2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16CoP/1/2013 zo dňa 7. 2. 2013.

2. Navrhovateľ v návrhu ďalej uviedol, že dôvodom na zrušenie vyživovacej povinnosti je aj skutočnosť, že dňom 31. 4. 2017 bol prepustený rozhodnutím riaditeľa E. Ž. zo služobného pomeru colníka zo zdravotných dôvodov. V súčasnosti poberá výsluhový dôchodok v sume 597,47 €. Má vyživovaciu povinnosť voči dvom maloletým deťom, ktoré žijú s ním v spoločnej domácnosti. Kvôli zdravotným problémom nie je schopný sa zatiaľ zamestnať a zvýšiť si príjem. Syn po skončení základnej školy podľa jeho informácií najskôr študoval na Združenej strednej odbornej škole drevárskej v K.B. N. K., po roku štúdium skončil a začal študovať na učilišti v W. za mäsiara. Po vyučení za mäsiara ďalej študuje na Združenej strednej odbornej škole drevárskej v K. N. K., kde chce získať maturitu. Takýto spôsob štúdia navrhovateľ považuje za zbytočne zdĺhavý a vzhľadom k jeho finančným možnostiam, zlému zdravotnému stavu, vyživovacej povinnosti k ďalším malol. deťom nie je v jeho silách platiť výživné na plnoletého syna, ktorý je riadne vyučený za mäsiara a je schopný sa sám živiť. Pokiaľ mal záujem študovať učebný odbor s maturitou, mohol sa na taký odbor prihlásiť po skončení základnej školy. Učebné odbory s maturitou, kde je možnosť zároveň s maturitou získať odbornosť mäsiara, boli v čase, keď končil základnú školu, otvorené. Matka v súčasnosti pracuje v T., kde na syna poberá rodinné prídavky vo výške 223,50 € mesačne, daňový bonus vo výške 58,40 € mesačne a ďalšie úľavy pre osamelú matku živiacu dieťa pripravujúce sa na povolanie štúdiom. Navrhovateľ predpokladá, že tieto skutočnosti boli rozhodujúce pri rozhodovaní sa syna, či bude ďalej pokračovať v príprave na povolanie denným štúdiom. Životná úroveň, ktorú môže matka synovi zabezpečiť vďaka týmto financiam, je ďaleko vyššia, ako je jeho životná úroveň a životná úroveň maloletých synov žijúcich s ním v spoločnej domácnosti, ktorí na rozdiel od plnoletého syna sa skutočne nedokážu sami živiť. Navrhovateľ má za to, že plnoleté zdravé deti vyučené remeslu pri rozhodovaní o zvýšení vzdelania a spôsobe, akým si vzdelanie budú zvyšovať, by mali prihliadať na možnosti a schopnosti rodičov ich naďalej vyživovať. Pokiaľ nie je v možnostiach rodičov ich naďalej živiť, zvolia štúdium popri zamestnaní, kde je taktiež možnosť získať maturitu. Syn sa takto nerozhodoval pravdepodobne z dôvodu, že mu je jedno, akú životnú úroveň dosahuje jeho otec a jeho dvaja maloletí bratia. V takom prípade má navrhovateľ za to, že platenie výživného synovi je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 75 ods. 2 Zákona o rodine.

3. Plnoletý syn vo vyjadrení k podanému návrhu uviedol, že otca videl od rozvodu takmer po devätnástich rokoch v roku 2018. Dovtedy sa o neho nezaujímal a sám si zapríčinil, že je pre neho cudzím človekom. V liste klame a ohovára mamu, ktorá sa o neho príkladne stará a znáša všetky jeho výdavky. Suma 46,- € je veľmi nízka na pokrytie jeho výdavkov a aj z tohto dôvodu začala mama pracovať v T., aby boli finančne samostatní a mohol ďalej študovať. Odchody matky obaja veľmi zle znášali a ak si otec myslí, že zárobok v zahraničí je vysoký a ľahký, má možnosť on i jeho žena tieto výhody využívať pre svoje 2 deti a nie sa zbavovať zodpovednosti za jeho výživu a celé bremeno výchovy a výživy prenechať na jeho matke. Zárobok otca bol a je vysoký, ďalší príjem má jeho manželka. Ďalej plnoletý syn uviedol, že jeho matka platí všetky jeho výdavky, čo sa týka stravy, ošatenia, štúdia, silnej alergie. Len za posledný mesiac mu financovala vodičský preukaz, ktorý stál 700,- € plus kondičné jazdy 30,- €, takže matkine finančné zaťaženie je enormné a otcove minimálne. Myslí si, že otec sa mal správať zodpovedne a mal mať počet detí taký, aký je schopný užiť a vychovať. Toho všetkého sa snaží zbaviť a bráni mu v ukončení štúdia a maturity a následného štúdia na vysokej škole.

4. Vykonaným dokazovaním a to výpoveďou navrhovateľa, plnoletého syna, oboznámením listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spisovom materiáli 9 Pč 5/2018, ako aj oboznámením pripojeného spisu 16 P 219/2010, mal súd zistený nasledovný skutkový stav:

5. Navrhovateľ zotrval na podanom návrhu na začatie konania. Uviedol, že jedným z dôvodov, pre ktoré návrh podal, je rozpor s dobrými mravmi platíť výživné synovi, ktorý ho nepovažuje za svojho otca, nejaví o neho záujem, neinformuje ho o tom, či chce študovať, neprejavil vôľu, aby sa ich vzťahy znormalizovali. Je si vedomý toho, že roky syn vyrastal iba s matkou, avšak je to už dospelý človek a je na ňom, aby zväžil, či otca má alebo nie. Pokiaľ ho za svojho otca nepovažuje, nerozumie, prečo od neho výživné požaduje. Navrhovateľ opätovne poukázal na rozsudok Okresného súdu Brezno, ktorý uviedol v podanom návrhu na začatie konania. Uviedol, že pokiaľ ide o stretávanie sa so synom, matka po majetkovom vysporiadaní po rozvode, kde sa vzdal polovice rodinného domu, ktorý mali v bezpodielovom spoluvlastníctve s tým, že mal za to, že budú mať s matkou korektné vzťahy, svoje správanie zmenila. Povedala mu, že syn otca poznať nebude. Bránila mu, aby sa so synom stretával. Nedovolila mu sa so synom stretnúť, preto podal návrh na úpravu stretávania sa. Trvalo 2 roky, kým bol vydaný právoplatný rozsudok a bolo mu umožnené stretávať sa so synom raz za 2 týždne na 2 hodiny. Zo začiatku sa snažil toto stretávanie nejakým spôsobom realizovať. Matka mu pri týchto stretnutiach za chrbtom nadávala, syn plakal. Dosť ho to psychicky zaťažovalo. Pracoval v ozbrojených zložkách. Báľ sa, aby matku nejakým spôsobom nenapadol a potom by prišiel o prácu. Z tohto dôvodu to potom vzdal. O syna sa však zaujímal. Mal informácie, kde žije, ako študuje. Pýtal sa na neho cez svojich známych, priateľov, susedov, v ktorých blízkosti žili. Mal prehľad o tom, čo syn robí. Nestretával sa s ním, pretože keď bol malý, tak sa to nedalo, ale chodieval tam, syn o tom ani nevie. Videl ho, ako vyzerá, stretávali sa pri Kysuci. Dokonca sa spolu aj rozprávali, ale syn nevedel, že je jeho ocom. Zo začiatku mu v stretávaní bránila matka a potom už nenašiel odvahu na to, aby syna oslovil a povedal mu „Ja som tvoj otec.“. Syna oslovil, až keď posledný rok študoval za mäsiara. Syn sa vtedy odmietol s ním baviť a myslí si, že by nebol reagoval inak, ani keby bol mal 15 rokov. Keď syna takto prvýkrát kontaktoval, stretli sa na ulici, predstavil sa mu, povedal mu, že je jeho otec. Povedal mu, či si nejdú niekam spolu sadnúť. Syn ho však odmietol, povedal mu, že keď sa doteraz o neho nezaujímal, tak ani on o neho ako o otca záujem nemá. V podstate čakal, kým syn bude dospelý, že bude dostatočne zrelý na to, aby mohli dať vzťahy medzi sebou do poriadku, aby to syn sám dokázal posúdiť. Mal za to, že pokiaľ by na syna predtým bol nejakým spôsobom tlačil, aby sa stretávali, že ho matka dokáže ovplyvniť, preto čakal až do jeho dospelosti. Po prvom kontakte syna ďalej nekontaktoval. Nebol tam však medzi tým dlhý čas, bol pracovne neschopný a potom nasledujúci prvý kontakt bol ten, že mu prišla exekúcia, že má doplatiť výživné na syna. Výživné neplatil z dôvodu, že mal za to, že syn už neštuduje, nepripravuje sa na svoje budúce povolanie, pretože mal zistené, kedy mal syn ukončiť štúdium a od okamihu, kedy syn mal štúdium ukončiť, tak bol v tom, že podá návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti. Mal za to, že ho to veľmi nenaháňa, pretože pokiaľ nemá nárok na výživné, nebude ho ani požadovať. Potom mal úraz ruky, nebol z tohto dôvodu schopný návrh ani napísať. Bol na tom zle aj psychicky a v jeseni 2017 mu prišiel návrh na vykonanie exekúcie. Exekúciu samozrejme doplatil a synovi poslal list, aby ho kontaktoval, či ďalej študuje. Na tento list od syna odpoveď žiadnu nedostal. Preto sa za synom vybral a syn pri tejto návšteve ho informoval, že študuje v K. N. K. na strednej škole drevárskej. V podstate ho syn vybavil iba medzi dverami rodinného domu, ani ho nepozval do vnútra a ani nešiel si s ním niekam sadnúť. Tam mu povedal, že by sa s ním rád stretával, aby vzťahy boli korektné. Syn mu na to odpovedal, že uvidí, čo mu na to povie mama. Potom synovi poslal ešte jeden list, snažil sa apelovať na neho a na ich vzájomné pokrvné väzby, na tento list mu neprišla žiadna odpoveď. Až po nejakom čase mu prišla odpoveď, aby mu poslal peniaze, čiže zo strany syna je iba záujem o výživné. Tento list bol posledný kontakt, aký medzi sebou navzájom mali. Za rozpor s dobrými mravmi považuje aj to, že syn ho neinformoval, keď chcel pokračovať v štúdiu, v dôsledku čoho on musel uhradiť aj exekučné trovy. Toto správanie sa syna je takisto rozporné s dobrými mravmi. Hoci s platením tohto výživného má finančné problémy, avšak pokiaľ je právoplatné rozhodnutie, toto by bol rešpektoval a bol by toto výživné aj ďalej platil. Takto mu vznikla škoda tým, že musel uhradiť aj exekučné trovy. Keď to synovi povedal, syn sa mu vyjadril v takom znení, že je mu to jedno, že on mu takúto škodu spôsobil. Výživné na syna platí, nemá žiadne zameškané výživné. K terajšiemu štúdiu plnoletého syna navrhovateľ uviedol, že má za to, že toto nenadväzuje na jeho predchádzajúce štúdium. Má za to, že toto štúdium nie je prípravou na budúce povolanie.

6. Ku svojim pomerom navrhovateľ uviedol, že je nezamestnaný, hľadá si prácu, je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Jeho príjmom je výsluhový dôchodok. Má zdravotné problémy. V spoločnej domácnosti žije s manželkou a dvoma maloletými deťmi. Starší syn má 11 rokov a mladší 6.

7. Plnoletý syn s návrhom na zrušenie vyživovacej povinnosti nesúhlasil. Uviedol, že mama by ho bola rada otcovi dávala, keby sa otec s ním stretol. Keď bol otec pred rokom za ním, nepovedal mu, že ho nepokladá za otca. Toto jeho vyjadrenie je klamstvo. Otec, keď prišiel za ním, tak mu otvoril dvere,

nevedel, kto to je, on mu povedal, že je jeho otcom a potom mu asi pol hodinu rozprával, čo všetko mame nechal po rozvode. Pokiaľ by ho bol otec navštívil v detských časoch, tak by si to bol pamätal, ale otec za ním nikdy nebol, nikdy ho nekontaktoval. Otcovi na jeho listy neodpovedal, pretože nevedel, čo mu má napísať, pretože v tom liste bolo len to, čo mu hovoril pri prvom stretnutí. Napamätá si, že by ho otec niekedy na rybách stretol a do 15 rokov s ním na ryby chodievala mama. S otcom nemá žiadny vzťah. Nehnevá sa na neho, ale je to pre neho cudzí človek.

8. Ďalej plnoletý syn uviedol, že študuje na Strednej odbornej škole drevárskej, stavebnej v K. N. K.. Štúdium je nadstavbové, je to 2 ročná nadstavba a v tomto školskom roku bude maturovať. Ak by súvis v štúdiu nebol, na školu by ho neboli zobrali. Po skončení základnej školy išiel hneď študovať za mäsiara, kde sa nadstavba robiť nedala, nebola tam taká možnosť. O tom, že chce pokračovať v štúdiu, otca neinformoval. Nenapadlo ho to, aby ho informoval. Ku exekúcii syn uviedol, že otec mu prestal platiť výživné ešte predtým, než ukončil 3 ročné štúdium, nie, až keď začal chodiť na nadstavbu. Prestal mu platiť približne 3 mesiace pred koncom 3 ročného štúdia. Predtým, než podal návrh na vykonanie exekúcie, otca nejakým spôsobom nekontaktoval. Otcovi nepovedal, že mu je to jedno, že mu vznikli výdavky v súvislosti s exekúciou. Teraz mu otec výživné platí. Štúdium popri zamestnaní by nezvládol, pretože má určité problémy s učením. Nemá problém si s otcom ísť niekam sadnúť. Vzťah s otcom v súčasnosti nerieši. Keď bol malý, pociťoval to, že má iba mamu a spolužiaci majú aj otca. Nepamätá si, či sa mamy na otca pýtal. Mama mu o otcovi hovorila, ale až keď bol starší. Povedala mu, že po rozvode sa otec vzdal polovice domu, ale v podstate to nebol jeho dom, bol to dom starých rodičov, ktorí mu to chceli darovať darovacou zmluvou, keď si zobral mamu, ale otec s týmto nesúhlasil, chcel, aby bola uzatvorená kúpna zmluva. Otec sa domu vzdal, ale mama mu musela dať všetko, čo mala na knižke. Mama si nič nezobrala. Otec mame nič nedal.

9. Navrhovateľ spolu s podaným návrhom predložil dva listy adresované plnoletému synovi, v ktorých synovi uviedol jeho dôvody, pre ktoré sa so synom nestretávali a navrhol synovi, ak má záujem ho spoznať ako otca a nadviazať s ním vzťah, aby mu zavolať, alebo napísal a dohodli si stretnutie. Uviedol, že plnoletý syn má dvoch bratov a bol by rád, keby ich spoznal ako aj to, že starým rodičom tiež nie je ľahostajný a radi by ho spoznali. V ďalšom liste syna žiadal o poskytnutie informácie, či sa pripravuje na svoje budúce povolanie štúdiom na strednej alebo vysokej škole, poprípade inou formou štúdia, či je štúdium denné alebo externé, ako aj o oznámenie, či pracuje, alebo pracoval s uvedením začiatku a ukončenia pracovného pomeru, resp. či je evidovaný na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie.

10. Rozhodnutím riaditeľa E. Ú. Ž. č. 249277/2017 zo dňa 15. 3. 2017 bol navrhovateľ prepustený zo služobného pomeru colníka dňom 30. 4. 2017 z dôvodu, že mu bola stanovená zdravotná klasifikácia „D“-nespôsobilý na výkon štátnej služby E..

11. Rozhodnutím H. T. B. č. XXXXXX/XXXX-X zo dňa 30. 5. 2017 bol navrhovateľovi priznaný výsluhový dôchodok vo výške 592,27 € mesačne, ktorý mu bol rozhodnutím č. XXXXXX/XXXX-B. zo dňa 16. 6. 2017 zvýšený od 1. 7. 2017 na sumu 597,47 € mesačne.

12. Podľa potvrdenia o návšteve Strednej odbornej školy drevárskej a stavebnej K. N. K. je plnoletý syn v školskom roku 2018/2019 žiakom 2.AD triedy.

13. Navrhovateľ v konaní predložil aj list, ktorým ho plnoletý syn žiadal, aby mu v júni poslal sumu za apríl, ktorá sa mu vrátila späť. Predložil tiež lekársku správu ku svojmu zdravotnému stavu, podľa ktorého navrhovateľ následkom úrazu v roku 2016 utrpel poškodenie ľavého kolena, ktoré je trvalé. Následkom úrazu trpí bolesťami ľavého kolena, má výrazne obmedzenú hybnosť, nie je schopný dlhší čas stáť, nie je schopný dlhšej chôdze. Prejde najviac kilometer a potom má bolesti. V dôsledku úrazu zo dňa 4. 8. 2017, išlo o poranenie okružnou pílou s devastáčnym poranením palca a ukazováka pravej ruky, má obmedzenú úchopovú schopnosť pravej ruky, bolesti kĺbov, zhoršenie svalovej sily a jemnej motoriky. Má stále bolesti v oblasti pravého zápästia a poranených prstov. V dôsledku poranení má obmedzenú schopnosť zamestnania. Nie je schopný pracovať v stoji, v zamestnaní vyžadujúcom dlhšiu chôdzu, manuálnu prácu, tiež prácu, ktorá vyžaduje dobrú motoriku rúk. Má v dôsledku uvedených zranení zvýšené náklady na liečenie. Potrebuje lieky, ktoré sú na priamu úhradu pacienta buď úplne alebo čiastočne. Navrhovateľ tiež predložil lekársku správu k zdravotnému stavu maloletého Antona Buleja.

14. Rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 8CoP/78/04-198 zo dňa 9. 12. 2004 bol zmenený rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 15P/391/2003-174 zo dňa 6. 7. 2004 tak, že otec je povinný prispievať na syna zvýšeným výživným počnúc od 1. 9. 2003 sumou vo výške 1.400,- SK mesačne.

15. Rozsudkom Okresného súdu Čadca, č. k. 16 P 219/2010-299 zo dňa 9. 5. 2011 súd s právoplatnosťou dňa 22. 6. 2011 zamietol návrh matky na zvýšenie výživného od 1. 5. 2010 zo sumy 46,47 € na 100,-- € mesačne a zamietol návrh otca na zníženie výživného zo sumy 46,70 € na 30,-- € mesačne.

16. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 75 ods. 2 Zákona o rodine výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Podľa § 52 CMP žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

17. V zmysle vyššie citovaného § 62 ods. 1 Zákona o rodine vyživovacia povinnosť rodiča k dieťaťu trvá do času, kým dieťa nie je schopné samo sa živiť. Schopnosť samostatne sa živiť ustálená súdna prax chápe ako schopnosť samostatne z vlastných zdrojov uspokojovať všetky relevantné životné náklady. Zmena (zrušenie) súdnym rozhodnutím určenej vyživovacej povinnosti rodiča k dieťaťu je možná iba za predpokladu podstatnej zmeny pomerov. Výživné na plnoletú osobu nie je možné priznať, ak by bolo v rozpore s dobrými mravmi (§ 75 ods. 2 Zákona o rodine). Na tento rozpor súd prihliada z úradnej moci.

18. V súdenom prípade súd na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že plnoletý syn, voči ktorému sa navrhovateľ domáha zrušenia vyživovacej povinnosti je študentom denného nadstavbového štúdia. Ako vyplynulo z predloženého potvrdenia Strednej odbornej školy drevárskej a stavebnej v K. N. K. zo dňa 3. 10. 2018 je plnoletý syn navrhovateľa v školskom roku 2018/2019 žiakom II.Ad triedy, odbor - Podnikanie v remeslách a službách. Pokiaľ navrhovateľ jeden z dôvodov pre zrušenie svojej vyživovacej povinnosti k plnoletému synovi videl v tom, že súčasné štúdium syna nenadväzuje na predchádzajúce, v dôsledku čoho nie je toto synovo štúdium prípravou na jeho budúce povolanie, súd sa s týmto názorom navrhovateľa nestotožnil. Už prijatie syna na nadstavbové štúdium svedčí o tom, že výsledky doterajšieho štúdia možno použiť i v nadstavbovom štúdiu. Okrem toho získaním maturity plnoletý syn nadobudne možnosti pre získanie zamestnania v širšom rozsahu, než by mal iba v prípade doposiaľ ukončeného stredného odborného štúdia. Súd preto bol toho názoru, že plnoletý syn navrhovateľa sa súčasným nadstavbovým štúdiom pripravuje na svoje budúce povolanie, na základe čoho mu naďalej prináleží status dieťaťa, ktoré nie je schopné samo sa živiť a je odkázané svojou výživou na svojich rodičov. Nie je preto z tohto pohľadu možné výživné na plnoletého syna určené rozsudkom Krajského súdu v Žiline, č. k. 8 CoP 78/2017-198 zo dňa 9. 12. 2004 zrušiť.

19. Navrhovateľ ďalej dôvod pre zrušenie svojej vyživovacej povinnosti k plnoletému synovi videl v správaní sa plnoletého syna k nemu, ktoré správanie sa plnoletého syna navrhovateľ hodnotil ako rozporné s dobrými mravmi. Rozpor s dobrými mravmi je jedinou výnimkou, kedy plnoleté dieťa nemá právo na výživné, hoci inak zákonné kritéria na jeho priznanie spĺňa. V danom prípade plnoletý syn v

nadväznosti na vyššie uvedené dôvody podmienky pre nárok na výživné spĺňa. Zároveň podľa názoru súdu jeho správanie, hoc bolo preukázané, že s navrhovateľom ku dňu rozhodovania súdu sa nestretáva, nekomunikujú spolu a navrhovateľa ani neinformoval o svojom záujme pokračovať v nadstavbovom štúdiu a získať maturitu, nie je možné hodnotiť ako správanie v rozpore s dobrými mravmi. Správanie sa plnoletého syna k navrhovateľovi je podľa názoru súdu výsledkom porozvodového správania sa jeho rodičov a ich vzájomnej komunikácie. Ako vyplynulo z vykonaného dokazovania plnoletý syn sa po rozvode rodičov s otcom nestretával, v podstate až do dospelosti o tom, kto je jeho otcom, vedomosť nemal. Je preto logickým, ak sa syn s otcom do svojej dospelosti nestretával, že vzájomné vzťahy medzi nimi nebudú ihneď také, ako keď by tieto vzájomné vzťahy rozvíjali od narodenia syna, ale ich rozvoj bude vyžadovať určitý čas. Bolo vecou rodičov, aby k synovi a jeho výchove pristupovali tak, aby syn mal vedomosť o tom, kto je jeho otcom, a pokiaľ tomu nebránili závažné okolnosti, na základe ktorých by bol ohrozený zdravý vývoj syna, umožniť synovi rozvíjať vzťahy s oboma rodičmi, teda tak s matkou i otcom. Ak tak rodičia nečini, nie je možné zodpovednosť za ich konanie prenášať na syna formou straty výživného.

20. Pokiaľ navrhovateľ v rámci skutkových tvrdení obsiahnutých v podanom návrhu na začatie konania i vo svojej výpovedi poukazoval na rozsudok Okresného súdu Brezno, č. k. 8P 283/2011-89 zo dňa 10. 7. 2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 16 CoP 1/2013 zo dňa 7. 2. 2013, súd iba uvádza, že Okresný súd Brezno citovaným rozsudkom v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici vyhodnotil uplatnený nárok na výživné ako rozporný s dobrými mravmi z viacerých dôvodov nielen z hľadiska správania sa dieťaťa k rodičovi, ale aj z hľadiska pokusov dieťaťa, jeho experimentovania a tápania so študijným zameraním, svojvoľným ukončením štúdia v prvom prípade na lekárskej fakulte, nedostatočne zodpovedným prístupom k splneniu si všetkých študijných povinností a núteným ukončením štúdia na druhej lekárskej fakulte, čo všetko Okresný súd Brezno v spojení s Krajským súdom Banská Bystrica vyhodnotil dôvodom pre vyslovenie toho, že konanie dieťaťa vo vzťahu k vyživovacej povinnosti bolo rozporné s dobrými mravmi. V konaní vedenom pred Okresným súdom Brezno išlo preto podľa názoru súdu o situáciu odlišnú od daného súdneho konania. V tomto smere súd napokon poukazuje i na rozsudok Okresného súdu Košice I, sp. zn. 17 C 209/2010 zo dňa 21. 3. 2011, v ktorom rozsudku súd vyslovil názor, že dieťa nemôže znášať zákonné dôsledky rozvodu svojich rodičov, dieťa nemôže objektívne ovplyvniť vzťahy medzi rodičmi, nepričinilo sa na vzniku tohto stavu, tento stav nezavilo ani čiastočne a za týchto okolností nebolo možné od neho požadovať výraznú zmenu v postoji voči navrhovateľovi ani po dosiahnutí plnoletosti, lebo v tom čase neexistoval medzi nimi blízky citový vzťah, v dôsledku čoho jeho správanie nie je v rozpore s dobrými mravmi. Súd preto zo všetkých uvedených dôvodov správanie sa plnoletého syna voči navrhovateľovi nehodnotil ako rozporné s dobrými mravmi brániace ďalšiemu priznaniu výživného synovi od navrhovateľa.

21. Navrhovateľ návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti k plnoletému synovi odôvodňoval aj svojimi pomermi. Poukázal na to, že bol prepustený zo služobného pomeru colníka zo zdravotných dôvodov, poberá iba výsluhový dôchodok, má vyživovaciu povinnosť k dvom maloletým deťom, ktoré sú na neho odkázané svojou výživou a nedokážu sa samé živiť, ako aj poukázal na svoj zdravotný stav, kedy kvôli zdravotným problémom nie je schopný sa zatiaľ zamestnať. Súd ani uvedené osobné a majetkové pomery navrhovateľa nevyhodnotil ako dôvod pre zrušenie vyživovacej povinnosti na syna. V tomto smere súd poukazuje na § 62 ods. 1 a ods. 3 Zákona o rodine, podľa ktorých vyživovacia povinnosť rodiča trvá do času, kým dieťa nie je schopné samo sa živiť a rodič bez ohľadu na svoje pomery je povinný platiť minimálne výživné v sume 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pomery rodiča, hoc by boli akokoľvek bezútešné, nie sú dôvodom pre zrušenie vyživovacej povinnosti k dieťaťu, ktoré nie je schopné samo sa živiť.

22. Preto zo všetkých uvedených dôvodov bol súd nútený návrh navrhovateľa na zrušenie jeho vyživovacej povinnosti k plnoletému synovi zamietnuť, a keďže nárok na vrátenie výživného za obdobie od 1. 7. 2017 do decembra 2018 celkom v sume 836,46 € je nárokom závislým od posúdenia dôvodnosti návrhu na zrušenie vyživovacej povinnosti, ktorý nárok súd zamietol, bol súd nútený zamietnuť aj návrh navrhovateľa o vrátenie výživného spolu v sume 836,46 €.

23. Vo výroku o trovách konania súd rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiadny z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, nakoľko nemal zistené žiadne dôvody, ktoré by pripúšťali výnimky pri rozhodovaní o trovách konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Čadca písomne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis; ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 62 CMP odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Podľa § 62 ods. 2 CMP odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená dobrovoľne, je možné navrhnúť výkon rozhodnutia.